

Hundeskovene, - hvor skal vi hen ?

Åbent brev til Dansk Kennel Klub og Skov- og Naturstyrelsen.

Jeg skriver nu til DKK og Skov- og Naturstyrelsen, fordi jeg vil gøre opmærksom på et stigende problem med vores hundeskove. Problemet er så stort, at jeg som professionel indenfor hundeadfærdsområdet nu må reagere og advare mod den udvikling, hundeskovene er ved at / har tage(t).

Sagen drejer sig som nævnt om Danmarks såkaldte hundeskove samt den kultur, som efterhånden er vokset op i disse områder, og som jeg med stigende ængstelse har set udvikle sig.

Jeg går ud fra, at hundeskovene oprindeligt er tiltænkt hundeejere, som har lyst til på lovlig vis at lufte deres hund uden line på. Man kan på Skov- og Naturstyrelsens hjemmeside se, at der gøres opmærksom på, at hundene skal være ledsaget af en person, som har fuld kontrol over den.

Problemet med hundeskovene, især de indhegnede områder, er, at det ret ofte er tilfældet, at folk ikke har styr på deres hunde. Hvis man går ind i en hundeskov med sin hund, skal man være klar over, at man dermed stiltiende må gøtere, at folk lader deres hunde løbe op i hovedet på alle andre, hunde såvel som mennesker.

Det forventes, at man helt klart må være indstillet på, at der i disse hundeskove er opstået en kultur, som påbyder enhver, at såfremt man træder indenfor, accepterer man også dermed, at alle andre hunde skal have lov til at løbe op i hovedet på både på en selv og ens egen hund(e), og det er ikke altid med lige fornøjeligt resultat til følge .

Det virker, som om de fleste brugere af hundeskovene er af den mening, at den almindelige lov om løse hunde er tilsidesat i en hundeskov.

Hundeskovene er dermed blevet lidt af et trækplaster for folk med hunde, som ikke har styr på dem, for det er jo omkostningsfrit og accepteret, at hundene kan løbe rundt, som de vil.

Hvis samtlige af Danmarks hunde var ens, var der muligvis ikke noget problem. Det er de imidlertid ikke. Nogle er mere forsigtige end andre, nogle har lettere til aggression end andre, nogle har et mildt temperament, mens andre er mere barske. Nogle har et mere udviklet jagtinstinkt end andre osv. osv. Det betyder, at man aldrig ved, hvem eller hvad man møder, hverken som hundeejer eller ikke-hundeejer, når man entrere en hundeskov.

I den forbindelse må jeg rette opmærksomheden på et læserbrev ”Indhegnede hundeskove ønskes” i Dansk Kennel Klubs månedsblad ”Hunden” (nr. 6, juni 2006) samt ikke mindst svaret herpå fra DKK´s formand Jørgen Hindse Madsen.

Jeg går ud fra, at de læserbreve, man i ”Hunden” vælger at bringe, udvælges på baggrund af en vis almen interesse for emnet.

Brevet er forfattet af en ganske almindelig hundeejer, som de fleste familiehundeejere nok ville kunne identificere sig med. Hundeejeren, som er ejer til en 2½ årig blandingshund (schæfer/labrador) skriver bl.a. i sit læserbrev:

”Der er mange løbere og cyklister, der også bruger skoven, hvilket også er i orden, men er der noget, der kan få hunde til at løbe efter sig, så er det netop løbere og cyklister, skal jeg hilse og sige, for jeg ved det om nogen. Min hund har mange gange hjulpet med til at sætte rekorder både indenfor løb og cykling. Dette har tit medført råb om, at hunde skal være i snor, hvortil jeg så har svaret, at det skal de ikke i en hundeskov.”

Længere henne i læserbrevet giver samme hundeejer udtryk for flg.: ”Jeg har et STORT ønske, som jeg ikke tror, jeg er alene om. At hundeskovene blev indhegnet igen, som de har været førhen.”

Jørgen Hindse Madsen, formand for Dansk Kennel Klub, skriver et svar, hvori det ganske kort nævnes, at: ” Som du ganske rigtigt beskriver, så forventes man også at holde styr på sin hund – f.eks. ved at kalde den til sig – når man befinder sig på et område, hvor hunden gerne må være løs som i en hundeskov. Men du har også ret i, at bagfra kommende cyklister og løbende kan være en stor udfordring for mange hunde – selv hunde med meget ansvarsbevidste ejere. Samtidig har du ret i, at en indhegning er med til at tydeliggøre for omgivelserne, at er man i dette særlige område af skoven, bevæger man sig ind i et område med løse hunde. Også som en sikkerhedsforanstaltning over for vildtet er en indhegning en god ting.

Derfor er DKK (Dansk Kennel Klub) også tilhænger af indhegnede hundeskove.”

Jørgen Hindse Madsen tilføjer lidt længere nede: ” DKK vil på baggrund af din henvendelse tage kontakt til Skov- og Naturstyrelsen for at gøre dem opmærksom på de problemer, som de uindhegnede hundeskove giver.”

Jeg vil imidlertid godt, i modsætning til Jørgen Hindse Madsen, slå et slag for generel mere kontrol over de hunde, som slippes løse samt en opstramning af de regler, der gælder i hundeskovene. Jeg synes, det er meget problematisk og symptomatisk, at formanden for DKK, Jørgen Hindse Madsen, i sit svar til hundeejeren gennem talsrøreret til samtlige DKK's hundeejere nærmest giver denne ret i sin opfattelse af sin ret til at slippe en efter beskrivelsen at dømme ret ustyrlig hund løs.

Når Jørgen Hindse Madsen skriver, at ”du har også ret i, at bagfra kommende cyklister og løbende kan være en stor udfordring for mange hunde – selv hunde med meget ansvarsbevidste ejere.”, kan jeg se, hvordan mange hundeejere let ville kunne opfatte denne replik som en licens til ulydighed, - en blåstempling af den løse ustyrlige hund. Jeg mener ikke, at dette er acceptabelt, og jeg mener, at Jørgen Hindse Madsen klart og utvetydigt burde have sendt et signal om, at det absolut er overkommeligt at lære sin hund en ordentlig kontrol, - også i disse situationer. Og hvis ikke bør man lufte hunden i line. Hvorfor Jørgen Hindse Madsen netop på baggrund af denne hundeejers læserbrev vil rette henvendelse til Skov- og Naturstyrelsen, ser jeg ingen rimelighed i.

Vi har i Danmark et stigende problem med løse hunde, som der ikke er styr på. Vi hører om skove, hvor folk lufter deres hunde i fri dressur uden at have den fornødne kontrol over dem, - vi hører om skovens dyr, som overfalder og lemlæstes af løse hunde, og vi hører om skovfogder, som overfuses af urimelige hundeejere.

Jeg mener ikke, at det er løsningen at indhegne hundeskovene. Gør man det i større udstrækning, sender man jo et klart signal om, at man ikke behøver at have styr på sin hund, når den er løs, for den kan jo ikke løbe væk! Indhegningerne får jo folk til at være trygge og slippe deres hunde på tidspunkter og i situationer, hvor de ellers normalt aldrig ville gøre det, fordi de ved, at de ikke har styr på deres hund. Faren ved dette kunne jo meget vel tænkes at være, at folk bliver modige og slipper deres hunde løse udenfor indhegningerne.

Jeg har flere gange oplevet folk, som har brugt disse indhegninger til at ”øve” deres indkald. Flere og flere steder hos de private hundeskoler og i foreninger, dukker indhegningerne op, hvor man kan øve indkald. Men at kunne kalde en hund til sig i en indhegning, hvor den kender hvert et græsstrå og udenfor i ”den virkelige verden” er jo to vidt forskellige ting.

Indhegninger fører ikke til større kontrol af hundene. Vel, - det giver de hundeejere, som ikke gider eller formår at træne deres hunde til et ordentligt indkald et fristed, men er det dét, som er meningen?

Jeg har sågar oplevet private hundeskoler, som benytter hundeskovene som træningssted for ikke indlærte hunde, idet de medbringende deres hold slipper hundene løse i hundeskovene for så at forsøge at indkalde dem igen.

Hvis man i Skov- og Naturstyrelsen tager lovens ord om, at løse hunde skal være ledsaget af en person, som har fuld kontrol over den, alvorligt, bør man vel sende et entydigt signal til hundeejerne om, at de til enhver tid har ansvaret for deres løse hund. Såfremt man indhegner områder sender man tvetydige signaler, for hvorfor skulle man benytte en indhegning, såfremt man havde styr på hunden? Indhegninger er jo kun nødvendige, når man ikke har styr på sin hund eller vælger at lægge ansvaret fra sig.

Oftere og oftere kommer jeg i kontakt med hunde, som er blevet overfaldet i disse hundeskove, fordi den herskende ide er, at hundene skal have lov til at løbe op i hovedet på hinanden uden nogen form for kontrol.

Uden for hundeskovene er det normalt, at hundeejerne lige snakker sammen, før man evt. lader hundene møde hinanden. Dette er sjældent kutyme i en hundeskov.

Pga. denne fremherskende tendens udelukkes mange fra at færdes i hundeskovene. Som hundeskovene fungerer nu, anbefaler jeg dem absolut ikke til den gruppe hundeejere, som jeg har berøring med.

Såfremt man vælger at lave indhegninger, bør det kun være mindre områder, hvor legende hunde kan slippes fri. I så fald ville nogle retningslinier også her være tilrådelige til ophæng.

Jeg håber, at jeg med dette brev har været med til at belyse nogle af de uheldige sider ved hundeskovene, og at man i Skov- og Naturstyrelsen fremover vil lave tiltag, som har til formål at højne hensynet til hinanden som brugere af hundeskovene og ikke det modsatte. Jeg finder det meget nødvendigt, at der kommer en langt mere tydelig etik på dette område, som er i overensstemmelse med gældende lovgivning. Jeg kunne f.eks. foreslå ophæng af langt mere tydelige og udpenslende regelsæt om god skik og brug af en hundeskov både ophængt ved indgangene til hundeskovene og på skriftligt materiale, som omhandler hundeskovene så som brochure, hjemmesider osv.

Med venlig hilsen

Lise Lindegaard Andersen
SOR Hundeskole
Elmevænget 22
4180 Sorø

Tlf. 57834661

info@hundeskole.dk
www.hundeskole.dk